

„Děti, mládež a násilí v televizi“

Navazuji na posudek vedoucího práce, který jsem předložil k předcházející variantě bakalářské práce a která nebyla úspěšně obhájena. Při posudku beru v úvahu formální nedostatky, které byly autorovi vytknuty. V posudku také využívám své hodnocení k obsahovému zaměření a zpracování tématu práce v původní variantě.

Při přepracování bakalářské práce jsme se vrátili nejen k tomu, jak napravit formální nedostatky, ale v jaké míře „rekonstruovat“ práci s ohledem na moje námitky k metodologickému designu výzkumu a jeho vztahu k formulovaným hypotézám a předloženému teoretickému zázemí. S ohledem na časové limity Milošova studia a „investovaného času“ do empirického výzkumu jsme se shodli na tom, že ponecháme text v původní struktuře. Změny byly změřeny na podporu vazeb mezi teoretickou a empirickou částí a důkladnější interpretaci poznatků empirického výzkumu. Toto rozhodnutí podpořila i skutečnost, že při obhajobě předcházející varianty bakalářské práce nebyly vysloveny zásadní námitky k jejímu obsahovému provedení.

Práce má dvě relativně samostatné části. V první části je prezentován bohatě strukturovaný přehled odborných diskusí k problému násilí: základní pojmově vybavení v oblasti lidského násilí a mediálních studií, koncepční přístupy k televiznímu násilí a jejich konkrétnější argumentace k problému medializovaného násilí, výsledky studií k problému televizního násilí u nás i ve světě a metodologické problémy těchto výzkumů. Představené teoretické přístupy dokumentují interpretaci sledovaného jevu v kontextu pozitivních i negativních sociálních důsledcích násilí v médiích. Devátá kapitola informuje o regulativních opatřeních v jednotlivých zemích. Komentuje také situaci v ČR, včetně autorova pokusu o reflexi aktivit Rady pro rozhlasové a televizní vysílání.

Druhá část práce je věnována provedení empirického výzkumu. Zde autor charakterizuje předmět výzkumu (tři fokusní skupiny), tematické zaměření (okruhy výzkumných otázek – ss. 54 a 56), jeho formu (polostrukturované rozhovory) a postup interpretace. Výsledky takto sestaveného výzkumu jsou prezentovány ve zbývající části práce. Kromě použité literatury má práce 18 příloh, které se vztahují k textu bakalářské práce.

Pozitivním rysem bakalářské práce Miloše Palečka je demonstrace schopnosti pracovat s odbornou literaturou a interpretovat její různé formy. Práce se opírá o relativně široký okruh odborných textů. Je napsána čtivě, má také náležitou formální úpravu. Slabinou práce je nedostatečné propojení obou částí pomocí produktivně formulovaného výzkumného problému a jeho metodicky zajištěného zkoumání. Autor problém formuluje v obecné úrovni, spíše ve formě příklonu k přístupům, které poukazují na negativní vliv násilí v médiích a na faktory, které je ovlivňují. Tento úhel pohledu bylo možné využít při hodnocení forem regulace mediálního násilí. Méně však bylo použitelné pro bezprostřední zkoumání názorů školáků. Výzkumné otázky (ss. 54, 56) zachycují spíše sociální kontext školáků (rodina, volný čas, které jsou pojednány v teoretické části zběžně) a sociálně psychologizující přístupy, které v teoretické části převládají, nejsou využity. Zde mně schází zejména informace o kódování. Provedení empirického výzkumu vidím spíše v kontextu iterativního postupu: získané poznatky vybízejí k dalšímu kolu metodologického designu – konkrétnější specifikaci výzkumných otázek a metody výzkumu.

Při hodnocení práce beru v úvahu úroveň teoretické části a prezentaci empirické části, která dokládá, že autor disponuje potřebnými poznatky pro produktivní empirické zkoumání sociálních jevů. Práci hodnotím na rozmezí velmi dobře a dobře.

Müller Karel

V Černošcích, 2.3.2010